

සංස්කූත පාඨමාලා । ෨

සංස්කෘත පාඨමාලා 2

වන්දනා

නමෝ බුද්ධාය ගුරවෙ නමෝ ධර්මාය ශාසිනෝ ।
නමස්සංඝාය මහතෙ ත්‍රිභ්‍යෝ ගුරවෙ නම: ॥෧॥
ගුරවෙ සර්වලෝකානාං භිෂජෙ භවරෝගිනාම් ।
නිධයෙ සර්වවිද්‍යානාං දක්ෂිණාමූර්තයි නම: ॥෨॥
අජ්‍ෂාන තිමිරාන්ධ්‍යස්‍ය ඥානාංජන ශලාකයා ।
චක්ෂුරුන්මීලිතං යෙන තස්මෑ ශ්‍රී ගුරවෙ නම: ॥෩॥
සර්වේ භවන්තු සුඛින: සර්වේ සන්තු නිරාමයා: ।
සර්වේ භද්‍රාභි පශ්‍යන්තු මා කච්ඡිද්දු:ඝ්‍රභාග්භවේත් ॥෪॥

දුරවබෝධ පද

ගුරවෙ - ගුරුවරයාණන් වහන්සේට ශාසිනෝ - අනුශාසන නමස්සංඝාය -
(නම: + සංඝාය) සංඝරත්නයට නමස්කාරය වේවා මහතෙ - ශ්‍රේෂ්ඨ වූ නිරාමයා:
- නිරෝගී වූවෝ කච්ඡිද්දු:ඝ්‍රභාග්භවේත් - (කච්ඡිත් + දු:ඝ්‍රභාග් + භවේත්) කිසිවෙක්
දුකට පත්වීම (නො) වේවා භිෂජෙ - ඖෂධයක් වීම පිණිස භවරෝගිනාම්
- නවරෝගීන්ට නිධයෙසර්වවිද්‍යානාං - සියලු ශාස්ත්‍රයන්ට නවාතැනක් වීමට
දක්ෂිණාමූර්තයි - තිමිරාන්ධ්‍යස්‍ය (තිමිර + අන්ධස්‍ය) අන්ධයාගේ අඳුර ඥානාංජන - (ඥා
න + අංජන) නුවණ නැමති අඳුරේ ශලාකයා - අඳුරේ ගත කුරෙන් චක්ෂුරුන්මීලිතං
- (චක්ෂු: + උන්මීලිතං) - ඇස ඇරීම

एकः शृगालः ।

एकः शृगालः वनं गच्छति ।.....//

पिपासा तस्य बुभुक्षा

पिपासया बुभुक्षया वनं गच्छति ।

सः वनं गच्छति ।

तत्र गच्छति किमपि न लभते ।.....//

इतोऽपि गच्छति किमपि न लभते ।.....//

श्रान्तः जायते खिन्नः जायते ।.....//

किं च करोति सः किं च करोति ।.....//

वामतः पश्यति दक्षिणतः पश्यति

अग्रतः पश्यति पृष्ठतः पश्यति.....//

स्वेदः जायते तृषा जायते ।

तस्य स्वेदः जायते तृषा जायते ।

किम् च पश्यति सः किम् च पश्यति ।.....//

पश्यति द्राक्षालताम्

सः पश्यति द्राक्षाफलम् ।.....//

उपरि उपरि लतासु

दृश्यते च तत् फलम् ।.....//

अनुक्षणम् तं मुखे रसः जायते ।.....//

किं च करोति सः किं च करोति ।.....//

एकवारं उत्पतति द्विवारं उत्पतति

त्रिवारं उत्पतति पुनः पुनः उत्पतति ।.....//

स्वेदः जायते श्रमः जायते ।

तस्य स्वेदः जायते श्रमः जायते ।

किं कथयति सः किं कथयति ।.....//

आम्लं द्राक्षाफलं आम्लं द्राक्षाफलम् ।

इत्येवं कथयति सः पलायते ।.....//

එක් සිවලෙක්

එක් සිවලෙක් වනයට යයි.....//

පිපාසයයි උභය කුසගින්නයි

පිපාසයෙන් කුසගින්නෙන් වනය තුළට යයි

උභය වනය තුළට යයි

එහාට උභය යයි කිසිවක් නොලැබේ.....//

මෙතැනින් උභය යයි කිසිවක් නොලැබේ.....//

විඩාවක් දැනෙන්නේ වෙහෙස දැනෙන්නේ

මොකද කරන්නේ උභය මොකද කරන්නේ?.....//

වම දිශාව බලයි දකුණත (යළි) බලයි

ඉදිරිදෙස ද බලයි පිටුපස උභය බලයි.....//

ඇඟ දහඩිය ඇතිවන්නේ පවස ද වන්නේ

උගේ, ඇඟ දහඩිය ඇතිවන්නේ පවස ද වන්නේ

කුමක් දකින්නේ උභය කුමක් දකින්නේ?.....//

දකියි උභය සොඳුරු මිදි වැලක්

දකියි උභය මිදි පොකුරක්

ඉහළ ඉහළ වැල්වල

දකිනු ලැබේ ඒ ගෙඩි.....//

මොහොතකින් ඔහු මුවේ රසය පහළවේ.....//

මොකද කරන්නේ උභය මොකද කරන්නේ?.....//

එක පාරක් උඩපනිසි දෙපාරක් උඩපනිසි

තුන්පාරක් උඩපනිසි නැවත නැවත උඩපනිසි.....//

වෙහෙස උභය දැනෙන්නේ විඩා දැනෙන්නේ

උභය, වෙහෙස දැනෙන්නේ විඩා දැනෙන්නේ

කුමක් කියන්නේ උභය කුමක් කියන්නේ.....//

හරි ඇඹුලයි මේ මිදි හරි ඇඹුලයි මේ මිදි

දුරවබෝධ පද

බුභුක්ෂා - කුසගින්න

ලබ්‍ය - ලබනු ලැබේ

ශ්‍රාන්ත: - මහන්සිය

විවිධ: - වෙහෙස/විඩාව

ජායතේ - උපදිනු ලැබේ

කිං - කුමක්

වෘත්ත: - වම්පස

දක්ෂිණත: - දකුණු පස

අග්‍රත: - ඉදිරි පස පූර්වත: - පිටුපස ස්වෙද: - දහඩිය තූෂා - පිපාසය

ද්‍රාක්ෂාලතාම - මිදිවැල ද්‍රාක්ෂාආලම - මිදිගෙඩිය උපරි - උඩ අනුක්ෂ

ආම - මොහොතට අනුව උත්පතති - උඩපනිසි ශ්‍රම: - වෙහෙස

ආමල් - ඇඹුල් ආත්‍යේව් - (ඉති+ආත්) පලායතේ - පැන යනු ලැබේ

උදිතේ සූර්‍යේ ධරණී විහසති ।
 පක්ෂී කූජති කමලං විකසති ॥1 ॥
 නදති මන්දිරේ උච්ඡේද්ධා ।
 සරිත: සලිලේ සෙලති නෞකා ॥2 ॥
 පුෂ්පේ පුෂ්පේ නානාරක්ෂා: ।
 තේෂු ජයන්තේ චිත්‍රපතක්ෂා: ॥3 ॥
 වූක්ෂේ වූක්ෂේ නූතනපත්‍රම් ।
 විවිධවේර්ණවිභාති චිත්‍රම් ॥4 ॥
 ධේනු: ප්‍රාතර්‍යඤ්ඡති දුග්ධම් ।
 ශුද්ධං ස්වඤ්ඡං මධුරං ස්නිග්ධම් ॥5 ॥
 ගහනේ විපිනේ ව්‍යාග්‍රෝ ගර්ජති ।

උච්ඡේස්ත්‍ර ජ සිංහ: නර්දති ॥6 ॥
 හරිණෝඤ්‍යං ඡාදති නවභාසම් ।
 සර්වත්‍ර ජ පශ්‍යති සවිලාසම් ॥7 ॥
 උෂ්‍ර: තුක්ඛ: මන්දං ගඤ්ඡති ।
 පූෂ්ටේ ප්‍රචුරං භාරං නිවහති ॥8 ॥
 භොටකරාජ: ක්ෂිප්‍රං ධාවති ।
 ධාවනසමයේ කිමපි න ඡාදති ॥9 ॥
 පශ්‍යත භක්ෂුකමිමං කරාලම් ।
 නූත්‍යති ත්‍යත්තේ කුරු කරතාලම් ॥10 ॥

අර්ථ පරිවර්තනය

නැළවිලි ගීය

මිහිකත හිනැහෙයි හිරු උදයේදී
 කුරුල්ල නදදෙයි පද්මය පිබිදෙයි
 මහ හඬදෙයි බෙරයක් මන්දිරයෙහි
 ගං දියෙහි නැවකි සෙලවෙන්නේ
 මලෙහි මලෙහි විසිතුරු වූ නැටුමයි
 ඒවායෙහි සමනලයෝ පියඹන්
 ගසෙහි ගසෙහි අලුතෙන් සැදි පත්‍රයි
 නේක වර්ණයෙන් බබළන විත්‍රයි
 උදැසන ම කිරි ලැබදෙයි ඵලදෙන
 පිරිසිදු නිම්ල මිහිරි වූ සරාබර
 ව්‍යාජ්‍යා ගුහුරයි සනකාලයෙහි
 උස් හඬකින් ගොරවයි සිංහයා එහි

අභිනව තණකොළ කයි මේ මුව තෙම
 විනෝදයෙන් නරඹයි උභ්‍යන්තර
 උස් වූ ඔටුවා සෙමෙන් සෙමෙන් යයි
 මහත් බරක් උභ්‍යන්තර පිටෙහි දරා යයි
 ඉක්මන් ගමනින් අස්පර්ශ දිවයයි
 දුවන ගමන් උභ්‍යන්තර කිසිවක් නොම කයි
 බිහිසුණු මේ වළහා බලපල්ලා
 ඊටරෙට අත්පුඩි දී නටපල්ලා

දුරවබෝධ පද

उदिते - උදාවූ කල්හි ධරණී - පොළොව උච්ඡේදකා - (උච්ඡේ: + ධකා)
 उच्चै: - උස් හඬින් ධකා - බෙරය सरित् - ගංගාව සලිලේ - ඡලයේ
 सेलति - සෙලවෙයි नानारङ्ग: - විවිධ නැටුම් डयन्ते - පියාඹනු
 लभेत् चित्रपतङ्गा: - සමනලයෝ නූතන - අලුත් विभाति -
 දීප්තිමත් ව බබළයි स्वच्छं - පිවිසුරු स्निग्धम् - සාරවත්, උකු, මේද
 गर्जति - ගොරවනවා गहनेविपिने - සනකාලයේ නර්දති - හඬ
 නඟනවා/ගොරවනවා हरिण: - මුවා नवघासम् - අලුත්
 තණකොළ सविलासम् - විනෝද සහිත ව/ක්‍රීඩාශීලී ව तुङ्ग: - උස
 मन्दं - සෙමින් प्रचुरं - බොහෝ निवहति - උසුලයි क्षिप्रं - වහා
 किमपि (किं+अपि) කුමක් වත් भल्लुकमिमं - (भल्लुकं+ इमं) (භල්ලුක:
) මේ වළහා करालम् - දරුණු/බිහිසුණු करतालम् - අත්පුඩි

03

विश्वासो नैव कर्तव्यम् ।

एकं वनम् अस्ति । वने एका अजा अस्ति । सा एकदा स्वपुत्रं वदति "पुत्र, अहं बहिः
 गच्छामि । अहं शीघ्रं पुनः आगच्छामि । अत्र एव तिष्ठतु ।" अतः सा वनं गच्छति ।
 शिशुः अपि सा अनुसरणं करोति । शिशुः मार्गं विस्मरति । अतः सः रोदिति । एकः
 शृगालः तं शिशुं पश्यति । सः सुकोमलं मांसं खादितुम् इच्छति । अजस्य समीपं
 आगच्छति पृच्छति च "भवान् कः? किमर्थं रोदिति?" सर्वं ज्ञात्वा अति करुणतया सः
 वदति, "चिन्ता मास्तु, अहं मातुः समीपं त्वं नेष्यामि । मया सह चलतु । सा मम
 परिचिता अस्ति ।"

अजाशिशुः वदति "अहं भवन्तं न जानामि । मम माता यत् अपरिचितेन सह कुत्रापि
 न गमनीयम् इति ।" वञ्चकः शृगालः वदति, "मम विषये मा चिन्तयतु । पश्यतु तत्र
 एकः न्यग्रोधवृक्षः अस्ति । तत्र भवतः माता त्वम् अन्विष्यति ।" अजाशिशुः शृगालेन

සහ ගඤ්ඤාති । තස්මිණ් ක්ෂණේ අජා තත්ර ආගඤ්ඤාති । ස්වපුත්රේණ සහ වජ්ජකං ශූගාලං දුෂ්ට්වා වදාති । "පුත්ර, ඒතේන සහ භවාන් කුත්ර ගඤ්ඤාති? අස්‍ය විශ්වාස: න කර්තව්‍ය: ।" ශිශු: මාතූ: සමීපං ධාවාති । ශිශුමුඛාත් ආඨනාං ශ්‍රුත්වා අජා කුඤ්ඤාති । සා ශූගාලං ප්‍රහරාති ස්ම । ශූගාල: පලායාති ස්ම । අජා ශිශුං වදාති "පුත්ර, අපරිචිතස්‍ය උපරි කදාපි විශ්වාස: නේව කර්තව්‍ය: । න මෛත්‍රී කර්තව්‍යා න කුත්‍රාපි ගමනීයම් කදාපි මාතූ: වචනං න ඤේදනීයම් ඤාති ස: පුත්‍ර: අබොධයාත් ।

අර්ථ පරිවර්තනය

විශ්වාස නොකළ යුතු ම ය.

එක් කැලැවක් ඇත. එහි එක් එළඳෙකක් ද වේ. ඇ එක් දවසක් තම පුතුට කියයි. "දරුව, මම පිටතට යමි. මම ඉක්මනට නැවත පැමිණෙමි. මෙහි ම ඉන්න." අනතුරුව ඇය කැලයට යයි. පැටවා ද ඇය අනුව යයි. පැටවා මං මුළා වේ. ඉක්බිති උග්‍ර අඬයි. එක් සිව්ලෙක් ඒ පැටවා දකියි. උග්‍ර සුකොමළ වූ මස් කෑමට කැමති වෙයි. සිව්ලා එළඳවගේ සමීපයට එයි විමසයි. "නුඹ කවුද? කුමක් නිසා අඬන්නෙහි ද?" සියල්ල දැන අතිශය කරුණාවෙන් මෙන් උග්‍ර කියයි. "ගණන් ගන්න එපා, මම මවගේ සමීපයට නුඹ රැගෙන යන්නෙමි. මා සමඟ එන්න. මම ඇයව හොඳින් දන්නවා."

එළු පැටවා කියයි. "මම ඔබව නොහඳුනමි. මගේ අම්මා අඳුනන්නේ නැති කිසිවෙකු සමඟ කොහෙවත් නොයා යුතුයි යැයි කියා ඇත." කපටි සිව්ලා කියයි "මං ගැන එහෙම වැරදියට හිතන්න එපා. බලන්න, අතන එක් නුග ගසක් තිබේ. එහි නුඹේ මැණියන් නුඹ සොයමින් සිටින්නීය. " එළු පැටවා සිව්ලා සමඟ යයි. එකෙණෙහි ම එළඳෙක එතැනට පැමිණෙයි. තම පුත්‍රයා සමඟ සිටින කපටි සිව්ලා ද දැක කියයි. "දරුව, නුඹ මොහු සමඟ කොහි යන්නෙහි ද? මොහු විශ්වාස නොකළ යුත්තෙකි." පැටවා මවගේ සමීපයට දුවයි. පැටවාගේ මුවින් නිකුත් වූ හඬ අසා එළඳෙක කිපෙන්නීය. ඇය

සිව්ලාට පහර දුන්නී ය. සිව්ලා පලා ගියේය. එළඳෙක පැටවාට කියන්නීය. "පුත්‍රය නොහඳුනන අය පිළිබඳ ව කිසිදිනෙක විශ්වාස නොකැබිය යුතුය. මිතුරුකම් නොකළ යුතුය. කිසි තැනක නොයා යුතුය." යනුවෙනි. මවගේ වචන කිසිදිනෙක නොබිඳිය යුතු යයි ඒ පුතා අවබෝධ කරගත්තේය.

දුරවබෝධ පද

ශිශු: - පැටවා අනුසරණ - පසුපසින් යෑම විස්මරාති - අමතක වේ රොදන - ඇඬීම සුකොමල - සුකොමළ ඤාත්වා - දැන කරුණතයා - කරුණාවෙන් නේප්‍යාමි - ගෙන යන්නෙමි පරිචිතා - අඳුනන/හුරුපුරුදු භවන්තං - පින්වතා, ඔබ අපරිචිත - නුපුරුදු විෂය - ගැන/ සම්බන්ධයෙන් (මම විෂයේ මා චින්තයතු - මා ගැන එහෙම හිතන්න එපා) න්‍යග්‍රොධවූක්ෂ: - නුගගස අන්විෂ්‍යාති - සොයන්නේය අස්‍ය - මොහුකෙරෙහි ශිශුමුඛාත් - පැටවාගේ මුවින් ආඨනාං - කැගැසීම කුඤ්ඤාති - කිපෙයි ප්‍රහරාති - පහරදෙයි පලායාති - පැන යයි අපරිචිතස්‍ය - නුපුරුදු කෙනෙකුගේ උපරි - උඩ/මත ඤේදනීයම් - නොබිඳිය යුතුය

सुमनः - नमस्कारः

सुमनः - ආයුබෝවන් (නමස්කාර වේවා)

रतनः - स्वागतम् । इदमासनम् अलङ्करोतु ।

රනන - (ඔබව) සාදරයෙන් පිළිගන්නව. එන්න වාඩි වෙන්න.

रतनः - कथयतु भवान् किम् इच्छति चायं वा कोपेयं वा पानकं वा ?

රනන - කියන්න ඔබ මොනව බොන්ඩ් කැමති. තේ කෝපි හෝ වෙනත් බීමක්?

सुमनः - धन्यवादः । चिन्ता मास्तु ।

සුමන - ස්තූතියි. කරදර වෙන්න එපා.

रतनः - मा एवं वदतु । चायाचषकं पिबावः ।

රනන - එහෙම කියන්න එපා තේ කෝප්පයක් බොමු.

सुमनः - साधु तथा अस्तु ।

රනන - හොඳයි එහෙම කරමු.

रतनः - शोभनम् । क्षणं तिष्ठतु ।

රනන - හොඳයි. මොහොතක් ඉන්න.

रतनः - इदं गृह्णातु । पिवतु । कथम् ? मधुरम् अस्ति ? ।

රනන - මේක ගන්න. බොන්න කොහොමද? රසද?

सुमनः - आम् मधुरं अस्ति ।

සුමන - ඔව් රසයි.

रतनः - किञ्चित् अधिकम् ?

රනන - මොනවහරි වැඩියි ද?

सुमनः - न हि पर्याप्तम् ।

සුමන - නෑ ප්‍රමාණයට තියෙනව

रतनः - कथं भोः? तव गृहे सर्व अपि कुशलम् ?

රනන - කොහොමද ඉතින් ගෙදර සියලු දෙනා හොඳින් ඉන්නවද?

सुमनः - आम् त्रिशरणप्रसादात् सर्व कुशलम् ।

සුමන - ඔව් තෙරුවන් සරණින් සියල්ලෝ ම හොඳින් ඉන්නව.

रतनः - अद्य भवान् अत्र मध्याह्नभोजनं करोतु । अनन्तरं किं न गमनीयः ।

රනන - අද ඔබ මෙහෙ දහවල් කෑම ගන්න. ඊට පස්සෙ යන්න බැරියැ.

सुमनः - कः विशेषः?

සුමන - මොකක්ද විශේෂය?

रतनः - न कोऽपि विशेषः ।

රනන - කිසිම විශේෂයක් නෑ

सुमनः - तर्हि अद्य न । अन्यदिने । अधुना अहं गन्तव्यम् । बहु विलम्बः जातः ।

සුමන - එහෙනම් අද නොවේ. වෙන දවසක. දැන් මම යන්න ඕනෙ. හුඟක් පරක්කු වුණා

रतनः - या इच्छा भवतः ।

රනන - ඔබේ කැමැත්තක්

सुमनः - त्रिशरणशरणमस्तु । पुनः मिलामः ।

සුමන - තෙරුවන් සරණයි. නැවත හමුවෙමු.
 රතන - තથාමස්තු । පන්තාන: සන්තු තේ ශිවා: ।
 රතන - එසේම වේවා. සුබ ගමන් !

දුරවබෝධ පද

ස්වාගතම් - ආයුබෝවන් අලංකාරො - හොබවන්න ඉඤ්ඤා-කැමැතිවෙයි ජායං
 වා / කොපේයං වා / පානකං වා- තේ හෝ කෝපි හෝ ධූමකං හෝ ධන්‍යවාද: - ස්තූතියි
 කිඤ්ඤිත් - කිසිවක් අධිකම් - වැඩියි ද පරිමාමි - ප්‍රමාණවත් අපි සර්ව කුශලම්
 - සියල්ල හොඳයි ද ත්‍රිශරණප්‍රසාදාත්-තෙරුවන් සරණින් ක: විශේෂ: - විශේෂය
 කවරක්ද තර්හි - එකල්හි ව්‍යාධි: ජාත: - පරක්කු වුණා යා ඉඤ්ඤා භවත: - ඔබේ
 කැමැත්තක් පුන: මිලාම: - නැවත හමුවෙමු

04

චටක චටක

චටක චටක රේ චටක ॥
 චිව් චිව් කූජසි ත්වං විහග ॥
 ඛිඤ්ඤා නිවසසි සුඛෙන ඤයසේ
 ඛාදසි ජලානි මධුරාණි ॥
 විහරසි විමලේ විපුලේ ගගනේ ॥
 නාස්ති ජන: ඛලු වාරයිතා ॥
 චටක චටක රේ චටක ॥
 මාතාපිතරාචිහ මම න ස්ත:
 ආකාකී ඛලු ඛිඤ්ඤාහම් ॥
 ආහි සමීපං චිව් චිව් මිත්‍ර ॥
 දදාමි තුභ්‍යං බහුඤ්ඤාමි ॥

चटक चटक रे चटक ॥

चणकं स्वीकुरु पिब रे नीरं

त्वं पुनरपि रट चिक् चिक् चिक् ॥

तोषय मां कुरु मधुरालापम् ॥

पाठय मामपि तव भाषाम् ॥

चटक चटक रे चटक ॥

දුරවබෝධ පද

රෙ - එම්බා/පින්වත් ජටක: - ගේ කුරුල්ලා ජයති - ඉගිලෙයි
විපුල - මහත් වාරයති - වළකයි ආකාකී -කනිව වික්නෝහම්
(වික්න: +අහම්) දුකටපත්/දුක්මුසු මා ජණකං - මැ/කඩල
ස්වීකුරු- පිළිගන්න නීරං - වතුර රඳති - නාද කරයි මධුරාලාපම්
(මධුර+ආලාපම්)- මිහිරි වදන් පාඨයති - උගන්වයි මාමපි
(මම+අපි) - මමත් තව - නුඹේ ආශාම් - භාෂාව

අර්ථ පරිවර්තනය

ගේ කුරුල්ලෝ

ගේ කුරුල්ලෝ ගේ කුරුල්ලෝ

විච්චි විච්චි නද දෙයි නුඹ කුරුල්ලෝ

කුඩුවෙහි වසනෙහි සැප සේ ඉගිලෙහි

පළතුරු කන්නෙහි මිහිර ඇති

වසනෙහි අහසෙහි විශාල නිමලැති

කිසි මිනිසෙක් නැහැ නුඹ වළකා

ගේ කුරුල්ලෝ ගේ කුරුල්ලෝ.....//

මෙහි මගෙ මව්පියෝ කිසිවෙක් නොම වෙත්

දුක් පත් මම මෙහි තනිව වෙසෙමි

එනු මැන අසලට විච්චි විච්චි මිතුර

ධාන්‍ය නුඹහට දෙමි බෙහෙවින්

ගේ කුරුල්ලෝ ගේ කුරුල්ලෝ.....//

මැ ඇට පිළිගනු මිතුරේ දියබොනු

නදදෙව නැවතත් විච්චි විච්චි විච්චි

මිහිරි කථාවෙන් තුටුකර මා යළි

මට ද උගන්නව නුඹේ බස දැන්

ගේ කුරුල්ලෝ ගේ කුරුල්ලෝ.....

आसीत् पुरा सुवर्णपुरे धनवान् कश्चित् वैश्यः । तस्य द्वे भार्ये आस्ताम् । तयोर्ज्यायसी वन्ध्या । कनीयसी तु पुत्रमेकं अलभत् । ते द्वे अपि तं बालं स्नेहेनापोषयताम् ।

अथ कियताऽपि कालेन स वैश्यः मृतः । तस्य सर्वमपि धनं पुत्रिणीं कनीयसीं गच्छति स्म । ज्यायसी तु तन्नसाहत । अतः सा व्यचिन्तयत् यदि शिशुमिमं मदीयं कथयिष्यामि तर्हि महदिदं धनं मामेष्यति इति । एवं विचिन्त्य सा बालकमादाय प्रतस्थे । कनीयसी तां वारयति स्म ।

ततः कलहायमाने ते न्यायाधिपमगच्छताम् । उभे अपि तस्याग्रे ममायं शिशुः ममायं शिशुः इति अवदताम् । न्यायाधिपो विवादस्य रहस्यां ज्ञातुं इच्छन् स्वभृत्यमकथयत् यद्दुभयोरयं शिशुस्तर्हि तं छित्वा समं विभज्य उभाभ्यां यच्छ इति । तच्छ्रुत्वा ज्यायसी

साधु स्वामिन् साधु । एवं कियताम् इत्युच्चैरवोचत् । कनीयसी तु व्याकुली भूत्वा जगाद-
स्वामिन् तदीय एवायं बालो न मदीयः । तस्मात् सजीवोऽयं तस्यै दीयताम् इति ॥

न्यायाधिपस्तदाकर्ण्य विस्मयमानः कनीयसीमेव शिशोर्जननी इति निश्चित्य तस्यै
शिशुमदात् । ज्यायसी तु जनैरुपहास्यमाना प्रत्यागच्छत् । अतः सत्यं जयति नानृतम्
इति जनाः वदन्ति ।

අර්ථ පරිවර්තනය

සත්‍ය ජයති නානූතම්

පෙර ස්වර්ණපුරයෙහි කිසියම් ධනවත් වෙළෙන්ඳෙක් විසිනි. ඔහුට බිරින්දෑවරු දෙදෙනෙක් වූහ. එයින් ජ්‍යෙෂ්ඨ තැනැත්තිය වඳ එකියකි. කනිෂ්ඨ තැනැත්තිය එක් පුතෙකු ලැබුවාය. ඒ දෙදෙනාත් එම දරුවා සෙනෙහසින් පෝෂණය කළහ.

ඉක්බිති ටිකකලක් ගතවෙද්දී ඒ වෙළෙන්ඳා මරණයට පත් විය. ඔහුගේ සියලු ම ධනය දරුවන් ඇත්තියට ම හිමි විය. දෙටු බිරිඳ එය නො ඉවසුවාය. ඉක්බිති ඇය මෙසේ කල්පනා කළාය. ඉදින් මේ දරුවා මගේ යැයි කියන්නෙමි ද එකල්හි මේ මහත් ධනය ද මා කරා එන්නේය. යනුවෙනි. මෙසේ සිතා ඇය දරුවා රැගෙන පිටත් විය. කනිටු බිරිඳ ඇය වැළැක්වුවාය. අනතුරුව කලහකරන්නා වූ ඔවුන් නඩුකාරයකු වෙත එළඹුනහ. දෙදෙනා ම ඔහු ඉදිරියේ දී මේ මගේ දරුවා මේ මගේ දරුවා යැයි කීහ. නඩු විසඳන්නා ද විවාදයේ රහස දැනගනු කැමැත්තේ තම සේවකයකුට “ඉදින් මේ දරුවා දෙදෙනාගේ ම නම් ඔහු ව කපා සම ව බෙදා දෙදෙනාට ම දෙව” යැයි කීවේය. ඒ අසා දෙටු බිරිඳ මැනවි ස්වාමීනි මැනවි . එසේ කරනු ලැබේවා යැයි උස් හඬින් කීවාය. කනිටු බිරිඳ ද (කුමක් වේ දැයි) වහාකල ව හැඟුම්බර ව කීවාය. ස්වාමීනි මේ දරුවා ඇයගේම ය මගේ නොවේ. එබැවින් ජීවත් වූ ඔහු ඇයට ම දෙනු ලැබේවා යනුවෙනි.

නඩුකාරයා ද එය අසා පුදුම සහගත සිතින් යුතුව දෙටුබිරිඳ ම දරුවාගේ මව යැයි නිශ්චය කොට ඇයට දරුවා දුන්නේය. ජ්‍යෙෂ්ඨ පත්තිය වනාහි මිනිසුන් විසින් උපහාස කරනු ලබන්නී ආපසු ගියාය. එබැවින් සත්‍යය ම දිනයි. බොරුව නො දිනයි. යනුවෙන් මිනිස්සු පවසති.

දුරවබෝධ පද

ධනවා - ධනවත් ක්‍ෂිත් - කිසියම් වෛශ්‍ය - වෙළෙන්ඳා ආස්තා - වූහ
 තයෝජ්‍යායසී (තයෝ+ජ්‍යායසී) - දෙදෙනා අතරින් වැඩිමහලු තැනැත්තිය
 කනීයසී - කනිෂ්ඨ තැනැත්තිය ස්නේහාපෝෂයතා (ස්නේහ + අපෝෂයතා)
 සෙනෙහසින් පෝෂණය කළහ. කියතාපි - (කියත් + අපි) - කිසියම් සර්වමපි
 (සර්ව + අපි) - සියලු පුත්‍රිණී දරුවන් ඇත්තිය තත්සාහත - (තත් + න + සාහත)
 එය නො ඉවසුවා ය ව්‍යචිත්තයත් - සිසිය යදි - ඉදින් ශිෂුමිම - (ශිෂු+මි) මේ
 දරුවා මදිග් - මගේ ය කතයිෂ්‍යාමි - කියන්නෙමි තර්හි - එවිට/එකල්හි මහදිද්
 - (මහත්+දිද්) මේ විශාල මාමෙෂ්‍යති - (මාම+ෂ්‍යති) - මා වෙත එන්නේය
 බාලකමාදාය - (බාලක + ආදාය) - ළමයා ගෙන ප්‍රත්ස්‍යෙ - පිටත් විය වාරයති
 - වළක්වයි න්‍යායාධිපමගච්ඡතා - (න්‍යායාධිප + අගච්ඡතා) - නඩුවිසඳන්නා
 වෙත ගියහ උමෙ - දෙදෙනා තස්‍යාග්‍රෙ - (තස්‍ය + අග්‍රෙ) ඔහුගේ ඉදිරිපිට ඈච්ඡන්
 - කැමති වන්නේ ස්වමූත්‍යමකතයත් - (ස්වමූත්‍ය + අකතයත්) - සිය සේවකයාට
 කියේ ය යද්‍යුමයෝරය - (යදි + උමයෝ + අය) ඉදින් මේ (දරුවා) මොවුන්
 දෙදෙනාගේ චිත්‍වා - සිද්, කපා තච්ඡ්‍රුත්‍වා (තත් + ශ්‍රුත්‍වා) - එය අසා ක්‍රියතා
 - කරනු ලැබේවා ඈත්‍යුච්චෙරවොචත් - (ඈත්+උච්චෙ+අවොචත්) - යනුවෙන් උස්හඬින්
 කීවාය ජගාද - හැඟුම් බරහඬින් පැවසුවා ය සජීවෝද්‍ය - (සජීව + අය) -
 සජීවී මොහු තස්‍යේ දීයතා - ඇයට දෙනු ලැබේවා විස්මයමාන - පුදුම සහගත
 සිතින් ශිෂෝර්ජනනී - (ශිෂෝ+ර්ජනනී) දරුවාගේ මව නානුතම - (න+අනුතම) -
 බොරුව නොවේ.

09

ධික් පරාධීන ජීවනම් ।

एकदा एकः कुक्कुरः शशकस्य आखेटाय वनं प्राविशत् । शशकः तु कुत्रचित् निलीनः अभवत् । परं कुक्कुरः तदैवैकं वृकमपश्यत् ।

कुक्कुरः - भोः मया सदृशः त्वं कः असि?

वृकः - अहं वृकः अस्मि । अहं वने एव वसामि । त्वं कः असि?

कुक्कुरः - अहं कुक्कुरः अस्मि । अहं ग्रामे स्वभर्तुः समीपे वसामि ।

वृकः - त्वं वने किमर्थं भ्रमसि?

कुक्कुरः - अहं शशकस्य आखेटाय भ्रमामि । अनेन मम मनोरञ्जनम् भवति ।

वृकः - त्वमाहारं कथं लभसे?

कुक्कुरः - मम भर्ता मह्यं दुग्धं, मांसम्, रोटिकान् च अपि यच्छति । सः मयि बहु स्निह्यति । आहाराय इतस्ततः न भ्रमामि ।

- වූක: - අහං තු අතීව කාඨිනිනෙ ආහාරං ලඹෙ । කදාචිදෙව කසිනාපි ශශකසින අනිනසින වා ජනිතො: ආඤ්ඨං කුරොමි । අනිනථා ඔූතානාං ජෂුනාමෙව ඔාසං ඔෂ්ඤාමි । තදපි අතිකාඨිනිනෙ ලඹෙ ।
- කුකුර: - ත්වං ඔයා සහ ආගඤ්ඤි । ඔඔ ඔර්තා ත්වඔපි ජාලනං කුරිඤ්ඤති । තුඔිනඔපි ඔාසං, දුග්ඨං, රොටිකානු ජ දාසිනසි ।
- වූක: - ඔඔ කාර්‍යං කිං ඔවිඤ්ඤති?
- කුකුර: - කෙවලං ඔර්තු: ආඤාජාලමෙව තව කාර්‍යං ඔවිඤ්ඤති ।
- වූක: - (කුකුරසින ග්‍රීවා ජරිත: ජර්ඔජද්‍රං ජෂ්‍යති) ඔො: ඔො: කුකුර තව ග්‍රීවා ජරිත: ඤ්දං කිඔසිති?
- කුකුර: - ඤ්දං ජර්ඔජද්‍රඔසිති । ඔඔ ඔර්තා ජ්‍රෙන ජද්‍රෙන සහේව ෂංඤ්ඤාං ජොඤ්ඤති, ඔාං ජ ඔඤාති ।
- වූක: - ඤ්දං තු ජරාඤ්ඤතයායා: ජිහ්ඔසිති । අහං ජරාඤ්ඤතාං ඤෙඤ්ඤාමි । වනෙ ඔඔ ස්වාඤ්ඤනං ජීවනඔු । අහං ත්වයා සහ ඤ ගඔඤ්ඤාමි । ස්වාඤ්ඤතයා: යදි ඔොඤනං කද්‍රෙනාපි ජ්‍රාෂ්ඨං ඔවති, තදපි ජරාඤ්ඤතයා: ජීවනාතු ෂ්‍රෙෂ්ඨරමෙව । ඤිකු ජරාඤ්ඤනං ජීවනඔු । අහං තු වනෙ ජ්‍රව ස්ථාසිනාමි । (වූක: තතකාලමෙව ගහනෙ වනෙ ජ්‍රවිෂති? කුකුර: ජ ස්වඔර්තු: සඔීජං ගඤ්ඤති)

අර්ථ ජරිවර්තනඤ

07 ජරාඤ්ඤන දිවිසට නින්දා වේවා

ඵක් දිනක් ඵක්තරා ඔල්ලෙක් සාවකු අල්වාගැනීම සදහා වනසට ජිවිසියේ ය. සාවා ද කිසියම් තැනක සැගවුණි. ඵසේ වුවත් ඔල්ලා ඵකල්හි ඔ ඵක් වෘකයෙක් දුටුවේය.

ඔල්ලා - මිතුර, ඔා හා සඔාන නුඹ කවරෙක්ද?

වෘකයා - ඔඔ වෘකයෙක් වෙමි. ඔඔ කැලයේ ඔ වාසය කරමි. නුඹ කවරෙක් ද?

ඔල්ලා - ඔඔ ඔල්ලෙක් වෙමි. ඔඔ ගඔහි ඔගේ ස්වාමියා සමීජයෙහි වාසය කරමි.

වෘකයා - කුමක් ජිණිස නුඹ කැලයෙහි හැසිරෙහි ද?

ඔල්ලා - ඔඔ සාවෙකු දඩයම් කර ගැනීම ජිණිස හැසිරෙමි. ඵයින් ඔගේ ආඤාව සපිරේ.

වෘකයා - නුඹ කෙසේ ආහාර ලඔන්නෙහිද?

ඔල්ලා - ඔගේ ස්වාමියා ඔට කිරි ද, ඔස් ද, රොටි ද දෙයි. ඔහු ඔා කෙරෙහි ඔොහෝ සේ සෙනෙහස දක්වයි. අහාර සදහා ඵහෙ ඔෙහෙ නො හැසිරෙමි.

වෘකයා - ඔඔ වනාහි ඉතාමත් ඔ අසිරුවෙන් දුකසේ අහාර ලඔන්නෙමි. කිසියම් දිනෙක කිසියම් සාවකුගේ හෝ වෙනත් සතෙකුගේ මරණය සිදු කරමි. නැතහෝ මැරුණු සතුන්ගේ ඔස් ඔ අනුභව කරමි. ඵයත් ඉතාමත් ඔ දුකසේ ලඔනු ලැබේ.

ඔල්ලා - නුඹ ඔාත් සඔග ජැමිණෙන්න. ඔගේ ස්වාමියා නුඹ ද ඇති කරාවි. නුඹට ද ඔස් කිරි රොටි ආදිය දෙන්නෙහි ය.

වෘකයා - ඔගේ රාකාරිය කුමක් වන්නෙහි ද ?

ඔල්ලා - හුදෙක් ස්වාමියාගේ අණට කීකරුව සිටීම ඔ නුඹේ කාර්ය ය වන්නේ ය.

වෘකයා - (ඔල්ලාගේ ගෙළ වටා ඇති සම ජටිය දකියි.) මිතුර මිතුර මේ නුඹේ ඔෙල්ල වටේ තියෙන්නෙ කුමක් ද?

ඔල්ලා - මේ සම ජටියක්. ඔගේ ස්වාමියා මේ ජටිය හා දම්වැළ ඵක්ව යොදා ඔාව ඔදින්නේ ය.

වෘකයා - මෙය වනාහි අනුන්ට ජරාඤ්ඤන (යටත්) වීමේ සංකේතයකි. ඔඔ ජරාඤ්ඤන ඔවට නොකැමැත්තෙමි. කැලයෙහි ඔාගේ ජීවිතය ස්වාධීනය. ඔඔ නුඹ සඔග නො ඵන්නෙමි. ඉදින් ස්වාධීන ඔවින් දුකසේ නමුත් ආහාර ලැබ ගැන්ම සිදුවන්නේය. ඵය ජරාඤ්ඤන ව ජීවත්වනවාටත් වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ ය. ජරාඤ්ඤන දිවිසට නින්දා වේවා. ඔඔ කැලයෙහි ඔ නතර වෙමි. වෘකයා ඵම වෙලාවෙහි ඔ සන කැලැව තුළට ජිවිසේ. ඔල්ලා ද ස්වකීය ස්වාමියා සමීජයට යයි.

ඇවෙටාය - දඩයම්කර ගැනීමට කුත්රචිත් - කිසියම් තද්වෛක - (තදා + ඒව + ඒක) - එකල්හි ම එක කිමර්ථ - (කිං + අර්ථ) කුමක් පිණිස භ්‍රමසි - ඇවිදින්නෙහි
 අනෙත - මේ මම - මගේ මනෝරන්ධනම් - මනදොළ ත්වමාහාරං - (ත්වං + අහාරං) නුඹ
 ආහාර කුත: - කොයින් ද මායි - මා කෙරෙහි ස්ත්‍රිහ්‍යති - සෙනෙහස දක්වයි
 කාච්ඤ්‍යෙන - දුක සේ නන්තො: - සතුන්ගේ අන්‍යතා - නැතහොත්/ වෙනත්
 අසුරකින් මූතානාපශුනාමෙව - (මූතානාපශුනා+ඒව) මළසිවුපාවුන්ගේ ම තුභ්‍යමපි
 - (තුභ්‍යං+අපි) නුඹටත් පරිත: - හාත්පස/ වට්ට ජර්මපද් - සමින් කළ පටියක්
 ඒතෙත - මෙයින් සහේව - (සහ+ඒව) සමග ම ශූර්වලාං - දම්වැළ යොජයති - යොදයි
 බභ්‍රාති - බද්දි පරාධීනතයායා: - පරාධීනබව හේතුකොට චිහ්‍රමස්ති - (චිහ්‍රං +
 අස්ති) සංකේතයක් ඇත නෙච්ඡාමි - (න + ච්ච්ඡාමි) කැමති නොවෙමි ස්වාධීන
 - ස්වාධීන බව ජීවනම් - ජීවනය කෛනාපි - (කෛන+අපි) දුෂ්කරව නමුත්
 ගහනෙ - ආකීර්ණ/ ගැවසුණු/ අධික/ සන

පථාමි සංස්කූතං නිත්‍යං - වදාමි සංස්කූතං සදා ।
 ධ්‍යායාමි සංස්කූතං සම්‍යක් - වන්දෙ සංස්කූත මාතරම් ॥
 සංස්කූතස්‍ය ප්‍රසාරාය - නෛජං සර්ව දදාම්‍යහම් ।
 සංස්කූතස්‍ය සදා භක්තො - වන්දෙ සංස්කූත මාතරම් ॥
 සංස්කූතස්‍ය කූතෙ ජීවම් - සංස්කූතස්‍ය කූතෙ න්‍යම් ।
 ආත්මානමාහුතං මන්‍යෙ - වන්දෙ සංස්කූත මාතරම් ॥

නිත්‍යං - නිතර ධ්‍යායාමි - වඩමි සම්‍යක් - මැනවින් ප්‍රසාරාය - පැතිරවීම සඳහා
 නෛජං - තමන්ගේ දදාම්‍යහම් (දදාමි+අහම්)- මම දෙමි භක්ත: - හක්කි ඇත්තා
 කූතෙ - කළ කල්හි ජීවම් - ජීවනය ආත්මානමාහුතං (ආත්මානං+ආහුතං) - තමා
 විසින් කැඳවන ලද මන්‍යෙ - සිතනු ලැබේ.